DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 listopada 1946 r.

Nr 21

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

grupa uposażenia	kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	7.350
II	5.900
III	5.000
IV	4.400
V	4.000
VI	3.650
VII	3.300
VIII	3.000
IX	2.750
X	2.550
XI	2.400
XII	2.300
XIII	2.200
XIV	2.100

2) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego otrzymują dodatki: rodzinny i lokalny na takich samych zasadach, na jakich otrzymują te dodatki inni funkcjonariusze państwowi".

3) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Dla funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, zajmujących stanowiska kierownicze, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

stawka	miesięcznie w złotych
1	2.600
2	2.200
3	1.800
4	1.500
5	1.200
6	1.000
7	800
8	700
9	600
10	500
11	400

Stanowiska kierownicze z dostosowaniem stawek dodatku funkcyjnego określi Minister Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

4) Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Funkcjonariuszom służby bezpieczeństwa publicznego może być przyznany dodatek służbowy, uzasadniony szczególnymi właściwościami służby. Funkcjonariusze pobierający dodatek funkcyjny nie mogą otrzymywać równocześnie dodatku służbowego. Dodatek służbowy nie może przekraczać 60% uposażenia zasadniczego. Szczegółowe przepisy dotyczące dodatku służbowego wyda Minister Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej.

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 października 1946 r. Nr 53, poz. 299).

224

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia

2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu:		
	a	b	c
1	3.000	—	—
2	2.700	2.850	3.000
3	2.500	2.600	2.700
4	2.300	2.400	2.500
5	1.950	2.025	2.100
6	1.800	1.875	1.950
7	1.700	1.750	1.800
8	1.600	1.650	1.700
9	1.500	1.550	1.600
10	1.400	1.450	1.500
11	1.300	1.350	1.400
12	1.200	1.250	1.300

2) w § 8 ust. (1) liczbę „100" zastępuje się liczbą „200".

3) w § 13 dodaje się punkt 5 w następującym brzmieniu:

„5) warunki korzystania przez pracowników z bezpłatnych deputatów opałowych".

4) § 41 skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 1946 r., a w odniesieniu do przepisu § 1 pkt 2) z mocą obowiązującą od 1 maja 1946 r.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Komunikacji:

Wincenty Jastrzębski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 października 1946 r. Nr 51, poz. 288).

225

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowej (komisji) lub delegacji do miejscowości położonej poza ich zwykłym miejscem służbowym należą się:

1) diety,

2) zwrot kosztów przejazdu,

3) zwrot kosztów noclegu".

2. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w § 42a ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwo-

wych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179)".

3. § 16 otrzymuje brzmienie:

„Diety wynoszą dziennie 250 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziem Odzyskanych dolicza się do diet 50 zł. dziennie".

4. §§ 17 i 20 skreśla się.

5. Po § 39 wstawia się osobny rozdział w brzmieniu następującym:

„Rozdział 2a.

Zwrot kosztów noclegu.

§ 39a. 1. Funkcjonariuszowi państwowemu przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noce spędzone w miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej podczas całego okresu pobytu w tej miejscowości.

2. Funkcjonariusz otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości, bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 39b. Zwrot kosztów noclegu przysługuje tylko do wysokości 120 zł za nocleg i tylko w tym wypadku, jeżeli funkcjonariusz państwowy z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu noclegowym. Fakt niekorzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym powinien być uwidoczniony w postaci adnotacji służbowej na delegacji.

§ 39c. Podstawą do obliczania kosztów noclegu są rachunki hoteli. Rachunki będą uwzględniane tylko do wysokości określonej w § 39b.

§ 39d. W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości 50 zł za każdą noc, spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 39a ust. 2".

6. W § 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nią może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji".

7. W § 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wszelkie rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowej, krótkotrwałej delegacji i przeniesienia powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego".

8. W § 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach podróży służbowej lub delegacji diety, zwrot kosztów podróży i noclegów wypłaca ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację".

9. W § 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszom państwowym, udającym się w podróż służbową, służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet".

10. § 52 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet, ryczałt płatny z góry wraz z uposażeniem".

11. § 53 otrzymuje brzmienie:

„1. Należności uregulowane w dziale niniejszym służą w czasie podróży za granicą od chwili przejazdu przez granicę do chwili powrotu do kraju.

2. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego należą się diety i zwrot kosztów podróży oraz noclegów według zasad ustalonych dla podróży służbowych w kraju. Jednak zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurierów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów dorożek i tragarzy, można żądać według przepisów zawartych w dziale niniejszym".

12. Ustęp drugi § 69 oznaczony omyłkowo jako § 69. „1." otrzymuje numerację „2".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów:
Władysław Gomułka

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 października 1946 r. Nr 51, poz. 289)

226

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 379) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 781) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 57, poz. 325 i z 1946 r.: Nr 35, poz. 218 i Nr 43, poz. 252) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	8.000	—	—
2	6.000	7.000	8.000
3	5.000	5.500	6.000
4	4.200	4.600	5.000
5	3.800	4.000	4.200
6	3.400	3.600	3.800
7	3.100	3.250	3.400
8	2.800	2.950	3.100
9	2.600	2.700	2.800
10	2.400	2.500	2.600
11	2.200	2.300	2.400
12	2.000	2.100	2.200

2) W § 8 ust. (5) otrzymuje brzmienie:

„(5) Stanowiska kierownicze i wysokość dodatku funkcyjnego w granicach od 500 do 5 000 zł. miesięcznie ustala Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 października 1946 r. Nr 51, poz. 290)

227

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i 5 i art. 5a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia

i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U R. P. Nr 102, poz. 781) z późniejszymi zmianami wprowadza się zmiany następujące:

1) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. Funkcjonariuszom państwowym pełniącym służbę w m. st. Warszawie przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia	Złotych miesięcznie
I	1.150
II	950
III	850
IV	750
V	650
VI	580
VII	500
VIII	450
IX	400
X	380
XI	350
XII	320".

2) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Funkcjonariuszom państwowym pełniącym służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego przyznaje się dodatek lokalny w wysokości następującej:

w grupie uposażenia	Złotych miesięcznie
III	2.000
IV	1.700
V	1.400
VI	1.250
VII	1.100
VIII	950
IX	850
X	800
XI	750
XII	700".

3) § 37 skreśla się.

4) § 38 otrzymuje brzmienie:

„§ 38. (1) Dla funkcjonariuszów państwowych zajmujących stanowiska kierownicze, wymienione w § 39, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego.

(2) Wysokość dodatku funkcyjnego w poszczególnych stawkach ustala się następująco:

stawka	Złotych miesięcznie
1	3.600
2	2.600
3	2.200
4	1.800
5	1.500
6	1.200
7	1.000
8	800
9	600
10	400
11	300

5) W § 40 wysokość stawek dodatków służbowych zmienia się w sposób następujący:

stawki	od	105	zł do	160	zł na		300	zł
„	„	180	„ „	260	„	„	400	„
„	„	340	„ „	370	„	„	600	„
„	„	445	„ „	570	„	„	800	„
„	„	670	„ „	750	„	„	1000	„
„	„	800	„ „	900	„	„	1200	„
„		1320				„	1500	„
„		1390				„	1800	„
„		2100				„	2200	„

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 października 1946 r. Nr 51, poz. 291).

228

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia

2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 288) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	8.000	—	—
2	6.000	7.000	8.000
3	5.000	5.500	6.000
4	4.200	4.600	5.000
5	3.800	4.000	4.200
6	3.400	3.600	3.800
7	3.100	3.250	3.400
8	2.800	2.950	3.100
9	2.600	2.700	2.800
10	2.400	2.500	2.600
11	2.200	2.300	2.400
12	2.000	2.100	2.200

2) W § 9 ust. (4) liczbę „100" zastępuje się liczbą „500", a liczbę „1.000" zastępuje się liczbą „5.000".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

w/z Prezes Rady Ministrów:
Władysław Gomułka

w/z Minister Komunikacji:
Wincenty Jastrzębski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 października 1946 r. Nr 52, poz. 295).

229

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) z późniejszymi zmianami zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781), zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 126) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 17 skreśla się w wierszu 6 słowa „Państwowy Instytut Nauczycielski" oraz w wierszach 10, 11, 12 słowa „Instytut Pedagogiczny w Katowicach (począwszy od roku 1931/32), 4-letni Instytut Pedagogiczny Związku Nauczycielstwa Polskiego":

2) w § 21 skreśla się w wierszu 9, 10, 11, 12 słowa: „oraz nauczyciele tychże szkół, mający ukończony Państwowy Instytut Nauczycielski, jeżeli nie nabyli praw przysługujących wykwalifikowanym nauczycielom szkół średnich";

3) w § 23 skreśla się w wierszu 3 słowa „Państwowy Instytut Nauczycielski".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Skarbu i Oświaty we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 października 1946 r. Nr 52, poz. 296)

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1946 r.

o rozciągnięciu przepisów dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. do czynów popełnionych poza obszarem województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Na podstawie art. 22 § 2 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. stosuje się również do czynów popełnionych poza obszarem województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Jan Wasilewski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 października 1946 r. Nr 53, poz. 300).

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie wykonania art. 23, 26 i 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 23 ust. 3, 26 ust. 2 oraz 35 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Za przedmioty wchodzące w skład majątku przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) uważa się wszelkie przedmioty nieruchome i ruchome, nie wyłączając wierzytelności i innych praw majątkowych należące do przedsiębiorstwa i związane z jego prowadzeniem. W szczególności uważa się za wchodzące w skład przedsiębiorstwa i należące do niego:

a) nieruchomości oraz ich części składowe i przynależności, jako to: place, budynki fabryczne, magazyny, składy i ich urządzenia,

b) towary, surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe,

c) przedmioty najęte lub dzierżawione od osób trzecich albo na mocy jakiegokolwiek innego tytułu oddane do przedsiębiorstwa celem stałego lub czasowego ich używania albo użytkowania.

2. Nie uważa się za majątek ruchomy, należący do przedsiębiorstwa, jedynie następujących rzeczy

wchodzących w skład przedsiębiorstwa:

a) przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne,

b) przyjętych do przewiezienia przez przedsiębiorstwo przewozowe,

c) przyjętych do przechowania na mocy umowy o przechowanie, jak również na mocy umowy składu, jeżeli przedsiębiorca składowy nie nabył prawa własności na rzeczach złożonych,

d) przyjętych do naprawy,

e) przyjętych do przerobu,

f) przyjętych do sprzedaży przez przedsiębiorstwo komisowe,

g) wierzytelności przedsiębiorstwa komisowego z tytułu ceny rzeczy przyjętych do sprzedaży,

h) wierzytelności pieniężnych, co do których danemu przedsiębiorstwu zlecono inkaso lub inną realizację wierzytelności.

§ 2. 1. Do odraczania i rozkładania na raty należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego oraz zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy są uprawnione:

a) izby skarbowe — do kwoty 1.200.000 zł na okres czasu do 1 roku, ponad 1.200.000 zł do . . . . 2.400.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy,

b) urzędy rewizyjne — do kwoty 300.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy,

c) urzędy skarbowe — do kwoty 150.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy.

2. Do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy są uprawnione:

a) izby skarbowe — do kwoty 400.000 zł na okres czasu do 4 miesięcy, ponad 400.000 zł do . . . . . 800.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,

b) urzędy rewizyjne do kwoty . 100.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,

c) urzędy skarbowe do kwoty 50.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,

§ 3. Do umarzania należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego oraz zaliczek są uprawnione:

a) izby skarbowe do kwoty 100.000 zł

b) urzędy rewizyjne do kwoty 20.000 zł

c) urzędy skarbowe do kwoty . . 10.000 zł.

§ 4. Przy ocenie określonej w §§ 2 i 3 właściwości bierze się pod uwagę same należności główne, a jeżeli chodzi o odraczanie, rozkładanie na raty lub umarzanie wyłącznie należności ubocznych — same należności uboczne.

§ 5. Okresy wymienione w § 2 liczy się:

a) jeżeli chodzi o izby skarbowe — od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty,

b) jeżeli chodzi o urzędy rewizyjne i urzędy skarbowe — od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego, z wyjątkiem zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, co do których okresy odroczeń i rat liczy się od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty.

§ 6. 1. Kwoty, wymienione w §§ 2 i 3, stanowiące granice uprawnień izb skarbowych, urzędów rewizyjnych i urzędów skarbowych, oraz okresy odroczeń lub rat dotyczą odrębnie *każdego rodzaju zobowiązań podatkowych* za każdy rok podatkowy (okres wymiarowy) i nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

2. W przypadku, gdy podanie o odroczenie lub o raty zostało złożone przed upływem terminu płatności zobowiązania podatkowego, a zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne uwzględnienie, izby skarbowe mogą rozszerzyć okresy przewidziane w § 2, najdalej jednak do najbliższego ustawowego terminu wymiaru danego podatku za następny rok podatkowy (okres wymiarowy).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1946 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 października 1946 r. Nr 51, poz. 292)

232

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1946 r.

o nadaniu uprawnień agenta dewizowego Bankowi Ludowemu w Rybniku.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584) zmienionego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 549), ogłaszam, że

Bankowi Ludowemu w Rybniku

nadane zostały uprawnienia agenta dewizowego w zakresie ustalonym w § 1 ust. (3) i (5) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 419) zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 40).

w/z Minister Skarbu:

T. Dietrich

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 18 października 1946 r. Nr 108 poz. 201).

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 października 1946 r. L.D.VI. 11619/3/46

w sprawie używania cukru do produkcji piwa dolnej fermentacji.

Do

Centralnego Zjednoczenia Państwowego Przemysłu Piwowarsko - Słodowniczego podległego Ministerstwu Aprowizacji i Handlu

w miejscu

Na wniosek Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 16 września b. r. L. dz. VI-C-11482 Ministerstwo Skarbu zmienia częściowo pkt. 1 udzielonego zezwolenia z dnia 18 lutego b. r. N.D.VI.1338/4/46 i zezwala na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 14, poz. 103) oraz § 32 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 113, poz. 886) browarom należącym do Centralnego Zjednoczenia na używanie cukru do produkcji piw ciemnych słodowych — lekkich i pełnych — dolnej fermentacji, pod następującymi warunkami:

1) Cukier może być dodawany do piwa po stwierdzeniu ekstraktu w brzeczce podstawowej i po zakończeniu fermentacji głównej, w ilości nie więcej niż 4 kg na 100 litrów piwa i z takim wyliczeniem, by zawartość ekstraktu w gotowym piwie, po przeliczeniu na zawartość ekstraktu w jego brzeczce podstawowej, nie przewyższała górnej granicy ekstraktu, przewidzianego dla danego gatunku piwa.

2) Użycie cukru powinno odbywać się z zachowaniem postanowień §§ 33 i 34 cytowanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

3) Zezwolenie niniejsze wydaje się na czas do 30 czerwca 1947 r.

4) Odpis niniejszej decyzji potwierdzony przez Urząd Akcyzowy ma być dołączony do akt weryfikacyjnych wszystkich browarów należących do Centralnego Zjednoczenia.

w/z Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu

Prof. Dr. Leon Kurowski

234

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 października 1946 L. D.V. 3-3/21/46 (Nr 491)

w sprawie ustalenia podstaw wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) dla podatników sektora prywatnego i spółdzielczego.

Do

Izb Skarbowych, Urzędów Rewizyjnych i Urzędów Skarbowych.

Uwzględniając postulaty organizacyj gospodarczych, Ministerstwo Skarbu poleca przy ustalaniu podstawy opodatkowania w podatku dochodowym na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) dla podatników sektora prywatnego i spółdzielczego stosować następujące zasady:

I.

Wartość przedmiotów majątku stałego, podlegających zużyciu i stanowiących własność podatnika przed dniem 1 września 1939 r. należy przyjąć dla celów obliczenia wysokości odpisów na zużycie w dziesięciokrotnej wysokości ceny zakupu lub wytworzenia.

U podatników prowadzących prawidłowe księgi handlowe wysokość odpisu na zużycie przedmiotów majątku stałego przyjętego do bilansu otwarcia w roku 1945 według cen z przed dnia 1 września 1939 r. powinna być za okres 1945 r. obliczona w sposób następujący:

a) odpis rocznej raty amortyzacyjnej, obliczonej według odpowiednich stawek od wartości majątku przyjętego po cenach z przed dnia 1 września 1939 r., powinien być zaksięgowany na odpowiednim koncie umorzenia wartości przedmiotów majątku stałego.

b) niezależnie od tego rachunek wynikowy może być obciążony dodatkowym odpisem na zużycie do wysokości dziesięciokrotnej rocznej raty amortyzacyjnej obliczonej zgodnie z punktem a); odpis ten należy przenieść na specjalne konto „Nadzwyczajne odpisy na zużycie" i wprowadzić do pasywów bilansu.

Kwoty podatku dochodowego należne z tytułu niewłączenia do podstawy opodatkowania 9/10 odpisu na zużycie dokonanego według zasad niniejszego okólnika, Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

II.

Podatnikom podatku dochodowego prowadzącym prawidłowe księgi handlowe, którzy przyjęli do bilansu otwarcia 1945 r. remanenty oszacowane według cen niższych od rynkowych, a następnie skutkiem realizacji tych remanentów po cenach rynkowych wykazali dochody niewspółmierne z faktyczną dochodowością przedsiębiorstwa, mogą być na indywidualne podania przyznane ulgi w podatku dochodowym na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) w trybie następującym:

a) surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe pochodzące z remanentów oszacowanych do bilansu otwarcia 1945 r. po cenach niższych od rynkowych, sprzedane lub zużyte do produkcji, należy przeszacować według cen zakupu każdorazowo obowiązujących w okresie sprzedaży lub zużycia; niesprzedane lub niezużyte surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe pochodzące z remanentów oszacowanych do bilansu otwarcia 1945 po cenach niższych od rynkowych należy wycenić do bilansu zamknięcia według przeciętnych cen zakupu ostatniego miesiąca okresu sprawozdawczego.

Różnice powstałe z przeszacowania należy wprowadzić do pasywów bilansu na konto „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r".

b) sprostowane w myśl powyższych zasad bilanse powinny być poddane specjalnemu badaniu i zaopiniowane, jeżeli chodzi o podatników sektora prywatnego przez terytorialnie właściwą izbę przemysłowo-handlową lub rzemieślniczą, a jeżeli chodzi o podatników sektora spółdzielczego przez terytorialnie właściwy Związek Rewizyjny.

Na podstawie art. 35 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) Ministerstwo Skarbu upoważnia Ob. Ob. Dyrektorów (Kierowników) Izb Skarbowych do umarzania na indywidualne podania podatników kwot podatku dochodowego należnych od wyłączonych z podstawy opodatkowania całkowicie lub częściowo sum figurujących na koncie „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r"

Przy stosowaniu ulg z części II niniejszego okólnika Ministerstwo Skarbu zaleca daleko idącą ostrożność i udzielanie ich tylko podatnikom lojalnie wywiązującym się z zobowiązań wobec Państwa.

Dla przykładu podaje się, że z ulg nie mogą korzystać podatnicy, którzy zapas towarów w okresie okupacji nabyli po cenach urzędowych t. zn. podatnicy, którzy za zdewaluowany pieniądz stworzyli w tym okresie zapasy dzięki okupacyjnemu systemowi cen i ograniczeń w obrocie. Nie dotyczy to jednak spółdzielni.

III.

Jednocześnie na podstawie art. 35 ust. 1 powołanego dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych Ministerstwo Skarbu umarza podatnikom sektora prywatnego kwoty wymierzonego podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) przekraczające 80% podstawy opodatkowania obliczonej po wyłączeniu z niej nadzwyczajnego odpisu na zużycie zgodnie z cz. I oraz w przypadku przyznania ulgi, o której mowa w cz. II niniejszego okólnika, kwot figurujących na r-ku „Różnice z przeszacowania zapasów bilansu otwarcia 1945 r." Odpisania umorzonej należności podatkowej należy dokonać po dokonaniu wymiaru z urzędu z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Za Ministra Skarbu

Podsekretarz Stanu

T. Dietrich

235

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 października 1946 r. L. D. V. 3-3/22/46 (Nr 493)

w sprawie ustalenia podstaw wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) dla przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym

Do

Izb Skarbowych i Urzędów Rewizyjnych.

W związku z zamknięciem ksiąg handlowych za rok rachunkowy 1945 przez przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym w celu ustalenia podstawy opodatkowania w podatku dochodowym dla tych przedsiębiorstw na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. Odpisy na zużycie.

Zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Przemysłu i Ministerstwa Aprowizacji i Handlu przedmioty majątku stałego, nabyte lub wytworzone przed objęciem przedsiębiorstwa przez zarząd państwowy i przejęte do bilansu otwarcia po cenach roku 1938, nie ulegają przerachowaniu i powinny być w wartościach książkowych wykazane w bilansie zamknięcia z zaznaczeniem „wg. cen 1938 r.".

Przedmioty majątku stałego nabyte lub wytworzone w roku 1945, powinny być wykazane w bilansie zamknięcia w wartościach nabycia lub wytworzenia jako osobne pozycje oznaczone „wg. cen 1945 r.". W księgach handlowych przedmioty majątku stałego, nabyte lub wytworzone w 1945 r. powinny być uwidocznione na osobnych kontach.

Wartość zużycia przedmiotów majątku stałego przyjętego do bilansu otwarcia na podstawie cen z 1938 r. powinna być na okres 1945 r. obliczona w sposób następujący:

a) odpis rocznej raty amortyzacyjnej, obliczonej według odpowiednich stawek od wartości majątku przyjętego po cenach 1938 r. powinien być zaksięgowany na odpowiednim koncie umorzenia wartości przedmiotów majątku stałego.

b) niezależnie od tego rachunek wynikowy powinien być obciążony dodatkowym odpisem na zużycie w wysokości dziewięciokrotnej rocznej raty amortyzacyjnej, obliczonej zgodnie z punktem a); odpis ten powinien być księgowany na oddzielnym koncie oznaczonym nazwą: „Dodatkowe umorzenie majątku przyjętego podług cen 1938 r."; odpis ten należy wykazać w bilansie w oddzielnej pozycji.

Należny podatek dochodowy od sum figurujących na koncie „Dodatkowe umorzenie majątku przyjętego podług cen 1938 r." Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) i wobec tego sum tych nie należy włączać do podstawy wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945).

II. Zbilansowanie zysków z przeszacowania remanentów.

Sprzedane lub zużyte do produkcji surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe, pochodzące z remanentów oszacowanych do bilansu otwarcia 1945 r. według cen z przed dnia 1 września 1939 r. należy przeszacować do bilansu zamknięcia za 1945 r. według cen zakupu każdorazowo obowiązujących w okresie sprzedaży lub zużycia. Powstałą stąd różnicę należy przenieść do pasywów bilansu na konto: „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r.".

Surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe niesprzedane i niezużyte, a pochodzące z remanentów z bilansu otwarcia oszacowanych według cen z przed dnia 1 września 1939 r. należy wycenić do bilansu zamknięcia według przeciętnych cen zakupu ostatniego miesiąca sprawozdawczego. Różnicę powstałą z przeszacowania należy przenieść do pasywów bilansu na konto „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r.".

Postanowienia powyższe mają zastosowanie również w przypadku oszacowania remanentów do bilansu otwarcia 1945 r. według cen z przed dnia 1 września 1939 r. przy zastosowaniu urzędowego mnożnika do tych cen.

Wprowadzone sumy na koncie „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r." podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (kal. 1945); od tak ustalonej podstawy oblicza się podatek według skali obowiązującej łącznie z 50% dodatkiem wojennym w wysokości jednak nie przekraczającej 80% dochodu. Jeżeli zatem przedsiębiorstwo państwowe lub pozostające pod zarządem państwowym wpłaciło zaliczkami miesięcznymi bądź też wpłatami na dochód przemysłu, zaliczonymi na podatek dochodowy zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 10 maja 1946 r. Nr D. III. 2545/7/46 mniej od sumy podatku obliczonego w sposób wyżej podany, wówczas do uiszczenia pozostaje różnica między kwotą podatku obliczoną w ten sposób, a kwotą przez nie wpłaconą.

Zasada powyższa nie ma zastosowania w tych przypadkach, w których dokonane wpłaty przez przedsiębiorstwo przewyższają kwotę podatku obliczonego w sposób wyżej podany.

W odniesieniu do tych przedsiębiorstw podatek oblicza się:

a) Od całej podstawy wymiaru bez wyłączenia sum z konta „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r." wedle obowiązującej skali, jednak do wysokości dokonanych wpłat w tych przypadkach, gdy dokonane przez przedsiębiorstwo wpłaty przewyższają należny podatek według obowiązującej skali jednak do wysokości tylko 80% od całej podstawy opodatkowania bez wyłączenia sum z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r.

b) Od całej podstawy wymiaru z wyłączeniem części sum z konta „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r.", od której podatek dochodowy nie został pokryty uiszczonymi zaliczkami względnie wypłatami na dochód przemysłu wedle obowiązującej skali, jednak do wysokości tylko 80% dochodu w tych przypadkach, gdy dokonane wpłaty pokrywają należny podatek od części sum z przeszacowania zapasów.

Przykład 1.

W dochodzie przedsiębiorstwa w kwocie 100 milionów złotych mieści się:

dodatkowy odpis amortyzacyjny 10 milionów zł
różnica z przeszacowania 20 „ „

Zaliczkami i wpłatami uiszczono 80 milionów zł. Ponieważ kwota zaliczki jest większa od sumy podatku, obliczonego według zasad wyżej podanych (80% od 90 milionów = 72 miliony zł), przeto sumy z przeszacowania nie wyłącza się z podstawy opodatkowania. Podatek wynosi 80 mil. zł, tj. kwotę dokonanych wpłat.

Przykład 2.

W dochodzie przedsiębiorstwa w kwocie 100 milionów złotych mieści się:

dodatkowy odpis amortyzacyjny 10 milionów zł
różnica z przeszacowania 20 „ „
Zaliczką i wpłatami uiszczono 60 milionów zł.

Podatek od dochodu w kwocie 70 milionów zł według skali 80% wynosi 56 milionów zł. Ponieważ uiszczona zaliczka jest większa od kwoty podatku obliczonego od dochodu w kwocie 70 milionów zł o 4 miliony zł, przeto do podstawy opodatkowania bierze się 70 milionów zł plus taką sumę z przeszacowania, której odpowiada podatek w wysokości 4 milionów zł, czyli 5 milionów zł. Podstawa opodatkowania wynosi zatem kwotę 75 milionów zł (70 + 5), od której podatek w wysokości 80% wynosi 60 milionów zł.

Różnice podatku wynikłe zarówno z ograniczenia podatku do wysokości dokonanych wpłat, bądź 80% dochodu, jak i z wyłączenia sum z konta „Różnice z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1945 r.". Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

Powstałe ewentualnie z tego powodu nadpłaty nie podlegają zwrotowi. Sumy te zalicza się na dochód Skarbu Państwa.

W księdze bierczej tego rodzaju nadpłaty należy wykazać w rubryce „Uwagi".

III.

Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 grudnia 1945 r. Nr D. V. 58852/1-19/17/45 w sprawie ograniczenia poboru zaliczek na podatek dochodowy.

Za Ministra Skarbu

Podsekretarz Stanu

T. Dietrich

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

w sprawie wykazu urzędów celnych i ich oddziałów.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości wykaz urzędów celnych i ich oddziałów, utworzonych na terenie Rzeczypospolitej na dzień 1.X.1946 r.

I. Podległe Dyrekcji Ceł w Gdańsku:

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
1	Urząd Celny w Gdańsku — Nowy Port z oddziałami. 1) b. Strefa Wolnocłowa 2) Port Wiślany 3) Basen Węglowy 4) Kanał Portowy 5) Pocztowo-Celny	morski i pocztowy	I klasy	I. W obrębie urzędu celnego w dnie powszednie 8 — 15 dyżury od 15 — 8 rano. II. W służbie portowej przez całą dobę nie wyłączając niedziel i świąt	8,30 — 15,30
2	Urząd Celny w Gdyni z oddziałami: 1) Molo Pasażerskie 2) Basen Marszałka Piłsudskiego 3) Pocztowo-celny 4) Port drzewny 5) Molo rybackie 6) Wolny obszar celny	morski i pocztowy	I klasy	I. W obrębie urzędu celnego w dnie powszednie 8 — 15 dyżury od 15 — 8 rano. II. W służbie portowej przez całą dobę nie wyłączając niedziel i świąt.	8 — 15
3	Urząd Celny w Derłowie	morski	I klasy	8 — 15	8 — 15
4	Urząd Celny w Elblągu	morski	I klasy	8 — 15	8 — 15
5	Urząd Celny w Kołobrzegu	morski	I klasy	8 — 15	8 — 15

L. p	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
6	Urząd Celny w Łebie	morski	I klasy	8 — 15	8 — 15
7	Urząd Celny w Postominie (Ustka Port)	morski	I klasy	8 — 15	8 — 15
8	Urząd Celny w Słupsku	wewnętrzny kolejowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
9	Urząd Celny w Szczecinie — Port z oddziałem Poczta	morski i pocztowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
10	Urząd Celny w Szczecinie — Gumieńce	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 dyżury dostosowane do komunikacji kolejowej	8 — 15
11	Urząd Celny w Świnoujściu z oddziałem drogowym w Węgornicy	morski i drogowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
12	Urząd Celny w Braniewie z oddziałem drogowym Braniewo — Świętomiejsce	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 dyżury dostosowane do komunikacji kolejowej dyżury na przejściu drogowym od 7 — 19 odprawa podróżnych i środków przewozowych	8 — 15
13	Urząd Celny w Dalujach	graniczny drogowy	II klasy	8 — 15 dyżury przez całą dobę, odprawa podróżnych i środków przewozowych	8 — 15
14	Urząd Celny w Kolbaczewie	graniczny drogowy	II klasy	8 — 15 dyżury przez całą dobę, odprawa podróżnych i środków przewozowych	8 — 15
15	Urząd Celny we Władysławowie	morski	II klasy	8 — 15 dyżury dostosowane do wyjazdu i powrotu kutrów rybackich	8 — 15

II. Podległe Dyrekcji Ceł w Warszawie:

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
1	Urząd Celny w Białymstoku z oddziałem Pocztowo-celnym	wewnętrzny kolejowy i pocztowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
2	Urząd Celny w Łodzi z oddziałem Poczta	wewnętrzny kolejowy i pocztowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
3	Urząd Celny w Olsztynie	wewnętrzny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
4	Urząd Celny w Warszawie z oddziałami: 1) Warszawa — Poczta 2) Warszawa — Dworzec Wileński 3) Warszawa — Dworzec Główny 4) Warszawa — Lotnisko	wewnętrzny kolejowy pocztowy i lotniczy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie Oddział Warszawa — Lotnisko 8 — 19	8 — 15 8 — 19
5	Urząd Celny w Suwałkach	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie przyjmowanie pociągów, odprawa podróżnych i ich bagażów, odprawa wywozowa zgodnie z rozkładem pociągów	8 — 15
6	Urząd Celny w Czeremsze	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
7	Urząd Celny w Terespolu	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
8	Urząd Celny w Gołdapie	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
9	Urząd Celny w Bartoszycach	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15
10	Urząd Celny w Korszach	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w dnie powszednie	8 — 15

III. Podległe Dyrekcji Ceł w Krakowie:

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
1	Urząd Celny w Krakowie z oddziałami: 1) Kraków — Poczta 2) Kraków — „Lotnisko" 3) Oświęcim	wewnętrzny kolejowy pocztowy i lotniczy	I klasy	8 — 15	8 — 15
2	Urząd Celny w Lublinie. Poczta 2	wewnętrzny pocztowy	Odprawa przesyłek pocztowych w granicach uprawnień u. c. I kl.	8 — 15	8 — 15
3	Urząd Celny w Przemyślu z oddziałem Poczta	graniczny kolejowy i pocztowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15; przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych i ich bagażów bez przerwy przez całą dobę	8 — 15
4	Urząd Celny w Chełmie Lubelskim	graniczny kolejowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15; przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych i ich bagażów bez przerwy przez całą dobę	8 — 15
5	Urząd Celny w Piwnicznej	graniczny drogowy	II klasy	7 — 12 14 — 19	8 — 12 14 — 17
6	Urząd Celny w Muszynie	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15; przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych i ich bagażów bez przerwy przez całą dobę	8 — 15
7	Urząd Celny w Łupkowie	graniczny kolejowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15; przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych i ich bagażów bez przerwy przez całą dobę	8 — 15
8	Urząd Celny w Czarnym Dunajcu	graniczny kolejowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15; przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych i ich bagażów bez przerwy przez całą dobę	8 — 15

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	w porze zimowej
9	Urząd Celny w Zwardoniu	graniczny kolejowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15 przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych i ich bagażów bez przerwy przez całą dobę	 8 — 15
10	Urząd Celny w Bełżcu	graniczny kolejowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15 przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych przez całą dobę	 8 — 15
11	Urząd Celny w Chochołowie	graniczny drogowy	II klasy	7 — 12 14 — 19	8 — 12 14 — 17
12	Urząd Celny w Nowym Zagórzu	graniczny kolejowy	I klasy	dla służby wewnętrznej 8 — 15 przyjmowanie pociągów w przywozie i wywozie oraz odprawa podróżnych przez całą dobę	 8 — 15

IV. Podległe Dyrekcji Ceł w Poznaniu:

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
1	Urząd Celny w Bydgoszczy z oddziałem: Bydgoszcz — Poczta	wewnęrzny kolejowy i pocztowy	I klasy oraz kontrola przeładunku w tranzycie wolnym.	w dnie powszednie 8 — 15	8 — 15
2	Urząd Celny w Poznaniu wraz z oddziałami: 1) Poznań — Poczta 2) Poznań — Ławica — Lotnisko	wewnęrzny kolejowy pocztowy i lotniczy	I klasy	w dnie powszednie 8 — 15; służba na lotnisku w Ławicy odbywa się zgodnie z rozkładem lotów	8 — 15
3	Urząd Celny w Gubinie	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15; przyjmowanie pociągów, odprawa podróżnych, ich bagażów, odprawa wywozowa zgodnie z rozkładem pociągów	8 — 15
4	Urząd Celny w Rypinie Lubuskim	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15; przyjmowanie pociągów, odprawa podróżnych, ich bagażów, odprawa wywozowa zgodnie z rozkładem pociągów	8 — 15
5	Urząd Celny w Kostrzyniu n/O.	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15; przyjmowanie pociągów, odprawa podróżnych, ich bagażów, odprawa wywozowa zgodnie z rozkładem pociągów	8 — 15
6	Urząd Celny w Słubicach — Most	graniczny drogowy	II klasy	w dnie powszednie 8 — 12, 14 — 18; odprawa podróżnych i ich bagażów	8 — 12, 14 — 18
7	Urząd Celny w Kostrzyniu n/O. — Most	graniczny drogowy	II klasy	w dnie powszednie, niedziele i święta 8 — 16; odprawa podróżnych i ich bagażów	8 — 16
8	Urząd Celny w Gubinie — Most	graniczny drogowy	II klasy	w dnie powszednie 8 — 15; odprawa podróżnych i ich bagażów	8 — 15
9	Urząd Celny w Grudziądzu z oddziałem Tczew — Poczta	wewnętrzny kolejowy i pocztowy	I klasy	w dnie powszednie 8 — 15; odprawa podróżnych i ich bagażów	8 — 15

V. Podległe Dyrekcji Ceł w Gliwicach:

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
1	Urząd Celny w Bielsku	wewnętrzny kolejowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
2	Urząd Celny w Cieszynie z oddziałami drogowymi:	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w ruchu osobowym w zależności od potrzeb	8 — 15
	1) Cieszyn — Most Główny			8 — 15 w ruchu osobowym zależnie od potrzeb	8 — 15
	2) Istebna			7 — 12 14 — 19	8 — 12 13 — 17
3	Urząd Celny w Głubczycach z oddziałem drogowym: Piotrowice	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	7 — 12 14 — 19 w ruchu zewnętrznym w zależności od rozkładu jazdy pociągów	8 — 12 13 — 17
4	Urząd Celny w Głuchołazach z oddziałami drogowymi:	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
	1) kolonia Jagiellońska 2) Kończyce prądnickie 3) Kończyce nyskie			7 — 12 14 — 19	8 — 12 13 — 17
5	Urząd Celny w Katowicach z oddziałem Katowice — Poczta	wewnętrzny kolejowy i pocztowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
6	Urząd Celny w Międzylesiu z oddziałem drogowym: Bobrza	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od rozkładu jazdy pociągów 7 — 12 14 — 19	8 — 15 8 — 12 13 — 17
7	Urząd Celny we Wrocławiu	wewnętrzny kolejowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
8	Urząd Celny w Zabrzu z oddziałem: Bytom — Poczta	wewnętrzny kolejowy i pocztowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
9	Urząd Celny w Zebrzydowicach z oddziałami drogowymi:	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od rozkładu jazdy pociągów	8 — 15
	1) Marklowice 2) Kaczyce Górne 3) Kaczyce Dolne			7 — 12 14 — 19	8 — 12 13 — 17

L. p	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	Godziny urzędowania w porze zimowej
10	Urząd Celny w Gliwicach	wewnętrzny kolejowy	I klasy	8 — 15	8 — 15
11	Urząd Celny w Wałbrzychu	wewnętrzny kolejowy	I klasy	8 — 15 w ruchu zewnętrznym w zależności od rozkładu jazdy pociągów	8 — 15
12	Urząd Celny w Zgorzelcu	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w ruchu zewnętrznym w zależności od rozkładu jazdy pociągów	8 — 15
13	Urząd Celny w Barści (Forst) z oddziałami: 1) Olszawa 2) Dubielice	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego 7 — 12 14 — 19 8 — 15 w ruchu zewnętrznym przez całą dobę	8 — 15 8 — 12 13 — 15 8 — 15
14	Urząd Celny w Chałupkach z oddziałami drogowymi: 1) Chałupki — Droga 2) Pietraszyn	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	w urzędzie 8 — 15 w oddziałach: 7 — 12 14 — 19	 8 — 15 8 — 12 13 — 15
15	Urząd Celny we Frydlancie	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego	8 — 15
16	Urząd Celny w Ściniawie Średniej z oddziałem drogowym: Szydłowo	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego 7 — 12 14 — 19	8 — 15 8 — 12 13 — 15
17	Urząd Celny w Kudowej z oddziałem drogowym: Słone	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego w oddziale 7 — 12 14 — 19	8 — 15 8 — 12 13 — 17
18	Urząd Celny w Lubawce	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego	8 — 15
19	Urząd Celny w Kaławsku	graniczny kolejowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego	8 — 15

L. p.	Nazwa urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj urzędu	Uprawnienia urzędu celnego	Godziny urzędowania w porze letniej	w porze zimowej
20	Urząd Celny w Ustroniu z oddziałem drogowym: Gościce (w organizacji)	graniczny kolejowy i drogowy	I klasy	8 — 15 w służbie zewnętrznej w zależności od ruchu kolejowego	8 — 15
21	Urząd Celny w Zawidowie	graniczny drogowy	II klasy	7 — 12 14 — 19	8 — 12 13 — 17
22	Urząd Celny w Gałkowicach	graniczny drogowy	II klasy	7 — 12 14 — 19	8 — 12 13 — 17
23	Urząd Celny w Pilszczu	graniczny drogowy	II klasy	7 — 12 14 — 19	8 — 12 13 — 17

KOMUNIKAT

o zaginięciu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w Izbie Skarbowej w Kielcach zaginęły 3 bloczki blankietów pokwitowań na zryczałtowany podatek obrotowy wzór Nr 1 Min. Skarbu 2061 od Nr 712651 — 712700, 713001 — 713050 i 713601 — 713650.

Zagubione bloczki blankietów pokwitowań niniejszym unieważnia się.

KOMUNIKAT

o zaginięciu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Olsztynie zaginął znaczek legitymacyjny z napisem „Ochrona Skarbowa 459".

Znaczek zagubiony unieważnia się.

KOMUNIKAT

o kradzieży pokwitowań sekwestratorskich.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w okręgu Izby Skarbowej w Kielcach, poborcy skarbowemu 2-go Urzędu Skarbowego w Radomiu zostały skradzione pokwitowania sekwestratorskie Seria A od Nr 161634a do Nr 161640.

Skradzione pokwitowania niniejszym unieważnia się.

OGŁOSZENIE

W rejestrze spółdzielni Sądu Okręgowego w Ostrowie przy firmie: Spółdzielczy Bank Koźmiński Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną w Koźminie wpisano dnia 18 października 1946 r.: Członek wpłaca na udział przynajmniej 100 zł. rocznie. Czasopismem do ogłoszeń jest odtąd czasopismo „Społem". Uchwałą z 11 marca 1946 zmieniono par. 4, 11, 12, 21, 25, 35, 36, 39, 41, 50, 51 i 52 statutu.

Cena numeru niniejszego zł. 27.— **Prenumerata miesięczna zł. 30.—**

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Ministerstwa Skarbu w P.K.O. Nr. 2.000, podając: cel wpłaty (prenumerata Dziennika Urzędowego Min. Skarbu), nazwę instytucji wpłacającej względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz miesiąc, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.
Ogłoszenia: za 1 milimetr szerokości 1 szpalty zł 6.—

Druk. „AUTOMA", Warszawa. Wileńska 7.